

[Bjørn Elmquist]

sig« kontra »ikke-erhvervsmæssig« finansiering. Omvendt risikerer vi at ramme mange hushandler, f. eks. hvor der – fuldt legalt – indgår ejerpantebreve, som ikke er forbrugs-pantebreve, men som samtidig heller ikke er omfattet af undtagelserne i lovforslaget, som det ser ud i dag.

Der er en lang række andre spørgsmål. Hvem skal kontrollere de mange erklæringer? Hvilke sanktioner kan der i givet fald blive tale om? Skal der ske afvisning fra dagbogen eller fra tingbogen? Bør der ikke formelt foretages ændringer i tinglysningsloven eller tinglysningsanordningen? Osv. osv. Disse mange konkrete spørgsmål vil vi tage op under udvalgsbehandlingen, hvori vi mener det bliver nødvendigt at bede justitsministeren deltage.

Derudover vil vi gerne have nærmere uddybet, hvilke foranstaltninger boligministeren tænker på, når han i sin skriftlige fremsættelse taler om »varigt at mindske interessen for optagelse af lån til forbrug«.

Alt i alt frygter vi i venstre, at forslaget kan tvinge mange mennesker – og her især de økonomisk svagest stillede inden for den gruppe, der er tale om – over på det grå eller helt sorte pengemarked.

Til allersidst skal jeg fremsætte nogle kommentarer til spørgsmålet om lovens ikrafttræden, hvis den altså vedtages.

Meget er allerede sagt og skrevet om statsministerens måde at optræde på i denne sag. Nogle har spurgt, om grundlovens regler om tredeling af magten ligefrem skulle være overtrådt. Det tør jeg ikke afgøre, men jeg er overbevist om, at en masse mennesker har fået rystet deres opfattelse af retssikkerheden herhjemme. En offentlig erklæring fra statsministeren uden nogen form for konkret begrundelse kan og bør ikke tillægges den retlige betydning, som er nødvendig for, at tinglysningskontorer og andre myndigheder skal ændre deres judicielle afgørelser. Hvad ville der i så fald ske med de mange mennesker, der handler i god tro til, hvad de mener er lov og ret i dette land? Der må og skal være grænser for statsmagtens vilkårlighed over for borgernes retssikkerhed og deres velerhvervede rettigheder.

Vi har med tilfredshed konstateret domernes faste holdning i sagen. Venstre vil gøre sit til, at lovens ikrafttræden – hvis lo-

ven i øvrigt overhovedet vedtages – ikke bliver, som regeringen har foreslået.

Men i øvrigt vil jeg med disse bemærkninger tilsige en positiv medvirken til udvalgsarbejdet.

Hagen Hagensen (KF):

Der kunne måske være grund til at sige, at når den lov, som tilstræbes med dette lovforslag, kun skal gælde i syv uger, hvorfor skulle man så gøre noget særligt ud af den? Men allerede i fremsættelsestalen siger ministeren, at man trods lovens midlertidige karakter skal regne med, at den vil blive et led i en permanent ordning, og derfor er der vel grund til at opholde sig ved det, der nu sker her.

Hvad er det, man er i færd med at gøre? Man er i færd med at sige med dette lovforslag bredt, at dokumenter, der vedrører aftaler om pant i fast ejendom, ikke må tinglyses. Det er noget, man vil gøre mere varigt, og derfor må vi se meget nøje på disse forhold. Så er der en række undtagelsesbestemmelser, af hvilke jeg blot skal nævne en enkelt: hvorfor i alverden skal stat og kommuner ikke ind under det samme? Der er jo også pant, der gives af stat og kommuner, som er udtryk for et forbrug. Det kan vi vende tilbage til senere.

Så siger man også lidt flot, at det ikke skal ramme pantebreve, der udstedes i forbindelse med hushandler, altså de såkaldte sælgerpantebreve. Ja men hvad med andre pantebreve, der udstedes i forbindelse med en handel, det være sig til sikkerhed for en del af den kontante købesum, der kan være ret stor, eller for fællesudgifter, hvor man afgiver et ejer-pant? Det kan man altså ikke gøre.

Så sætter man for nybyggeri en frist, inden for hvilken man skal komme tilbage og have pantsat ejendommen. Det kan måske være meget godt, hvis det er den regel, man vil have, men det gør man ikke, når det drejer sig om om- og tilbygning, således at man altså kan komme, hvornår det skal være, måske lang, lang tid efter, og hævde, at man har bygget til.

Men hvad med de forbedringer, der er sket på en ejendom til brandsikring, til isolering o. lign.? Hvad vil man gøre ved det? Der må ikke lyses pant for det, for det er pant ved aftale, og det må man ikke gøre.